

Osvětim, Březinka, Harmeže

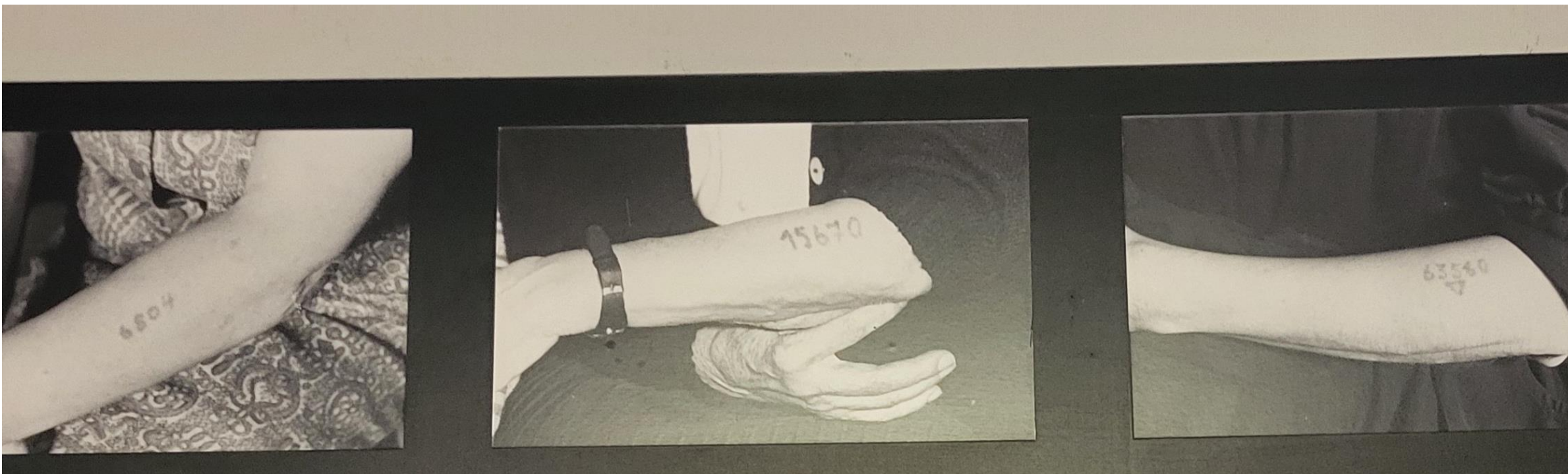
10.12. 2025

Očima studentů SEPTIMY B
Úryvky z reflexí exkurze

„Návštěva vám otevře
oči úplně jinak než
čtení knih či sledování
dokumentárních
filmů. Uvědomíte si
opravdovost dané
situace a to, že se
skutečně stala.“

Agnes

„Chaos, nejistota o budoucnosti, ztráta jakékoliv hodnoty. Nevíte, kde je vaše rodina, přátelé. Už z vás není člověk, jste něco podřadného, něco, co si musí zasloužit možnost přežít tvrdou prací, něco, co nemá nárok na soucit a osobní život, už nejste sami sebou, nikoho jako jednotlivce nezajímáte a je z vás pouhé číslo. Tato představa z Osvětimi připomíná, jak jsme vlastně neskutečně privilegovaní, procházíme se tu po letech bez úhony a až budeme chtít, můžeme odejít svobodně domů.“

Matěj

NECHť TOHO MÍSTO,
NA KTERÉM
HITLEROVCI VYVRAZDILI
KOLEM PŮLDRUHEHO MILIONU
MUŽŮ, ŽEN A DĚTÍ,
HLAVNĚ ŽIDŮ
Z RŮZNÝCH ZEMÍ EVROPY,
ZŮSTANE NA VĚKY
VÝKŘIKEM ZOUFALSTVÍ
A VÝSTRAHOU PRO LIDSTVO.

AUSCHWITZ - BIRKENAU
1940 - 1945

“Jak říkal náš skvělý průvodce Mirek, holokaust se promítá i do současného dění. Ať už je to válka na Ukrajině, hladomor v Kongu, neustálé bitvy v Súdánu, nebo nástup extremismu v USA. Na místě jsem si kromě hrůz extremismu připomněl taky rizika nacionalismu.”

David

„První, co jsem
slyšela od svého
tatínka ve čtvrtek
hned poté, co jsem se
vrátila, bylo: „Ani mi o
tom nevyprávěj,
nechci to slyšet!“
Poté mi mlčky podal
řadu knih o druhé
světové válce.“

Anežka

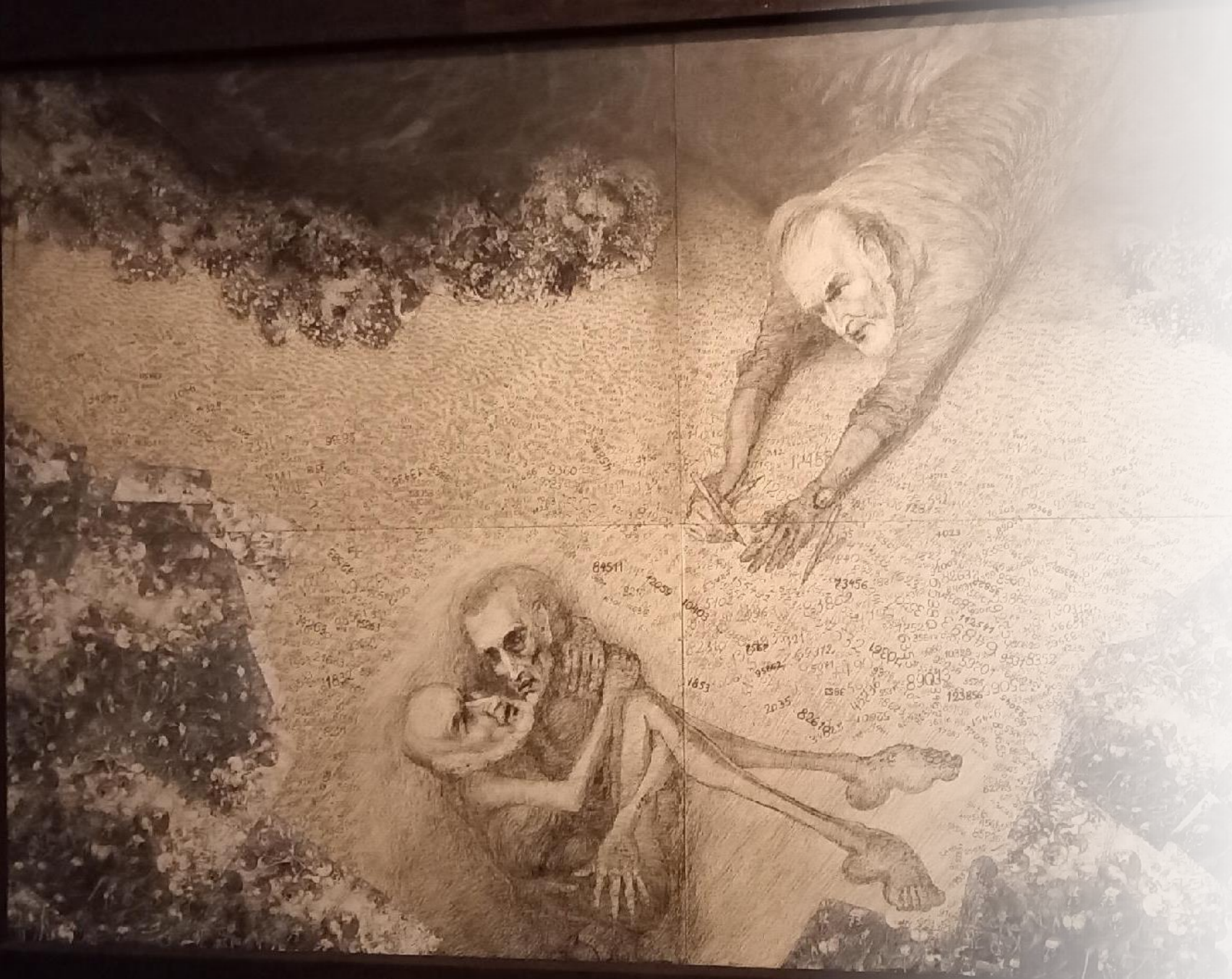
“Myslím si, že je důležité
vystavovat tragédii
holokaustu co nejvíce
lidí. Lidé, kteří nejsou
svědci důsledků jako
jsou poškrábané zdi
plynových komor, nebo
desítky tisíc bot
ukradených vězňům, si
pak do sněmovny volí
zástupce, kteří s
kamarády hajlují, pronáší
řeči o tom, jak bylo
zabitých Židů jen
271 000 a tak podobně.”

Jirka

“Toto místo je opravdu až děsivě skutečné. Když o tom člověk slyší ve škole, tak si někde vzadu říká, že to přeci nemůže být pravda. Ale když to vidí naživo, tak už ani tento zadní hlásek nemůže pochybovat.”

Jonáš

Zvláštní vliv na mě mělo muzeum v klášteře Otce Kolbeho v Harmežích a jeho návštěva mi připomněla Brumbálův výrok: „Nelituj mrtvé, lituj živé.“ Jako společnost podle mě dost často zapomínáme, že těm, které Hitler nestihl umučit, nenávratně zničil život. Ať už vyhlazením jejich rodiny nebo způsobením hlubokých traumat.

Jirka

Tábor udělal na většinu spolužáků větší dojem než na mě, já z něho popravdě místy měl až "muzeální" pocit. Časté vyjmenování čísel mi nepříjde jako dobrá metoda, chybí v ní emoce, které by tam být měly.

Emocí bylo rozhodně víc na výstavě děl Mariana Kołodzieje v Harmežích. Ty obrazy ve mně rozhodně zanechaly silné pocity.

Ondřej